

Š T Ě P Á N E K Kliment

Č. inv.:

PAMÁTNÍK NÁRODNÍHO
PÍSEMŇICTVÍ
LA - SK - LEO ● PNP ●

Pozůstalost (fond):

Hašek J.

Uložení:

27/K/6

Č. přír.: 40/56

Č. neg.:

Š T Ě P Á N E K Kliment :

O posledních dnech Jaroslava Haška, rkp. 15 11, 8

15 11

Zpracoval:

Datum:

St 29 996 63

Beridka na 3. 7. 28
reho.

12.

o posledních dnech Jaroslava Haška.

Klement Šejdúnek.

Byl jsem už hezky dlouho u Jaroslava Haška ^{na Lipnici,} ~~za jeho~~
~~Lipnického pohoří,~~ psal jsem mu věci, je diktoval, vyřizoval jsem
jeho korespondenci a znal celkem všechny jeho tužby a bolesti.
Proto jsem byl dost

~~Byl jsem překvapen,~~ když jednomu dne se mi Hašek ^usvěřl, že
sevřel domek a ještě více jsem se podivil, když mi řekl který.
Byl to domek na krasném svahu pod krásnou silnicí, který měl
z jedné strany výhled, a z druhé strany ^{všady byl dvoupstranný.} ~~výhled a ještě dva~~
patky, takže výhled výhledem ~~byl na každé straně druhé~~
patky. Když byla kouřová dýmka hotová, pověděl mi Hašek ~~stavit~~
že a ^{dal} ~~nechtěl~~ domek ^{což} ~~řádně~~ opravit, ~~opraven~~ ~~domek~~ ~~trvalo~~ ~~celé~~
letě; a Hašek se těšil, jak bude dělat novou domácnost.

U domku bydleli dva nájemníci. U každém přímě ^{bydlel} ~~místní~~ kamník se svou sestrou a v prvním poschodí chudá vdova, švadla na. Před tím koupil domku ^{je} Glaser navštívil a známil ji, že vše dříve jsem, jako domácímu pánu, nemusí platit žádný nájem. Nemusím snad mít dělování, ~~že~~ jaké ho se Glaserovi dostalo, a pak nové dělování, když i tímto nájemníkem dal ~~ji~~ ^{byť} důkladně opravit. Paki kedníkům a jejich pomoháním se ~~to~~ ^{asi} ~~patř~~ ^{nikdy} nestalo, ~~jako~~ ^{jak} ~~tenkrát~~ ^{nepracoval} ~~každý~~ ^{den} ~~na~~ ^{často} Glaserově domku. ~~Glaser~~ ^{Glaser} ~~dal~~ ^{dal} ~~handy~~ ^{den} ~~na~~ ^{na} práci, ~~než~~ ^{než} ~~že~~ ^{že} ~~měli~~ ^{měli} ~~by~~ ^{by} ~~stavítele~~ ^{stavítele} ~~svůj~~ ^{svůj} ~~první~~ ^{první} ~~plat~~. ~~Glaser~~ ^{Glaser} ~~se~~ ^{se} ~~to~~ ^{to} ~~stavítelem~~ ^{stavítelem} ~~domětel~~, ~~proto~~ ^{proto} ~~Glaska~~, ~~aby~~ ^{aby} ~~mu~~ ^{mu} ~~nehanil~~ ^{nehanil} ~~zaměstnance~~, ~~ale~~ ^{ale} ~~Glaser~~ ^{Glaser} ~~ho~~ ^{ho} ~~neposlehl~~. ~~Glaser~~ ^{Glaser} ~~klidně~~ ^{klidně} ~~stavitelovým~~ ^{stavitelovým} ~~zaměstnancem~~, ~~bral~~ ^{bral} ~~Glaser~~ ^{Glaser} ~~na~~ ^{na} ~~stavbu~~ ^{stavbu} ~~do~~ ^{do} ~~práce~~ ^{práce} ~~na~~ ^{na} ~~svůj~~ ^{svůj} ~~část~~ ^{část} ~~jed-~~ ^{jed-} ~~noho~~ ^{noho} ~~nezaměstnaného~~ ^{nezaměstnaného} ~~člověka~~, ~~a~~ ^a ~~ještě~~ ^{ještě} ~~ho~~ ^{ho} ~~ukončením~~ ^{ukončením} ~~stavby~~ ^{stavby} ~~douho~~ ^{douho} ~~jej~~ ^{jej} ~~zaměstnával~~, ~~člověku~~ ^{člověku} ~~nie~~ ^{nie} ~~jiného~~ ^{jiného} ~~neměl~~ ^{neměl} ~~na~~ ^{na} ~~práci~~ ^{práci} ~~než~~ ^{než} ~~to~~ ^{to} ~~vytáhnout~~ ^{vytáhnout} ~~a~~ ^a ~~větrat~~ ^{větrat} ~~čerstvě~~ ^{čerstvě} ~~upravené~~ ^{upravené} ~~místnosti~~.

~~Do~~ ^{mezi} ~~ukončením~~ ^{ukončením} ~~upravě~~ ^{upravě} ~~domku~~, ~~byly~~ ^{byly} ~~Glaserovi~~ ^{Glaserovi} ~~stýti~~ ^{stýti} ~~místnosti~~ ^{místnosti} ~~položeny~~, ~~dvě~~ ^{dvě} ~~pokojů~~ ^{pokojů} ~~v~~ ^v ~~nejvyšším~~ ^{nejvyšším} ~~patře~~ ^{patře} ~~a~~ ^a ~~jedna~~ ^{jedna} ~~pokoj~~ ^{pokoj} ~~v~~ ^v ~~prvním~~ ^{prvním} ~~patře~~ ^{patře} ~~měe~~. ~~Dobrá~~ ^{Dobrá} ~~veliká~~ ^{veliká} ~~knihovna~~ ^{knihovna} ~~si~~ ^{si} ~~nacházela~~.

jako přijímací pokoj a ~~končil~~ ho ~~proháním~~ jako pracovny.
~~Pracovní~~ ^{Tu} chtěl pordeji navídit ~~a pokoj~~ v nevyšším patře, ale
 přemýšlel mályteď do kuchyně, přijímacího pokoje a ložnice stal
 již dost peněz, volně navídit pracovny na ~~de~~ pordeji dobu.

V pravu dobu i vnitřní ^{navídit} financoval nakladatel Šner.
 Nevím, měl-li Glasér v těch nějakou ^ztelernou ^zrasobu ~~to~~ ~~to~~
 nebylo-li to ve formě nálohy na Šnejka, který šel stále
 na dráhu.

Glasér s paní Šuron

Začátkem října 1922 se ~~on~~ přestěhoval do nového obydlí.
 Přijal službu a začal pomalu hospodařit.

Přesky již Glasér těžko chodil, maršal si na reumatické
 bolesti v nohách a málokdy ^š kam si šel. ~~Pokoj~~ ^{zil} ~~se~~
 nyní jen v pokoji ~~ve~~ kuchyni a ani do ložnice nahoru
 se mu nechtělo chodit spat. Řechal si přinést z ložnice k posteli
 perovou vločku, dal si ji v pokoji pod deku a tam spal
 a Šurinka musela s ním dole v pokoji spát také. Patř
 vločka z postele byla praktická tím, že se dle ~~navídit~~
~~službu divanem~~ a Glasér ~~měs~~ ~~den~~ na ní polehával jako ne ^{divan} ^{an.}
 Pokoj, ve kterém spal a který byl součástí také na-

ji propracoval, měl jednoduché kování. Na stoly, asi osm židlí
a dvě poličky na keramiku. Stoly a židle si ^{dal} ~~nechtěl~~ udělat ve
stylu starověského nábytku podle ~~starých~~ stolu a židlí ve
lípučském bradě.

V tomto pokoji bývala téměř každý večer jeho společnost.
Zval každého, kdo mu byl sympatičtější, ať to byl, kdo byl:
~~Starosta~~ města, kněz, otec, kameník, úředník velkostatků, učitel,
učitel, bez rozdílu politického přesvědčení, vyjma snad kleriků.
Věděl i v poslední době svého života dojet k těm, kteří byli
nejbližší a měli-li pokody, museli přijít na návštěvu.

Jednou v neděli večer dostal Janěk návštěvu přespe-
něch známých. ^{Přilo se a mluvílo, až Janěk usnul}
~~bylo možné a když již byli v povznesené náladě, vyprávěl si~~
~~Janěk, že se jim líbí jeho starověký ^{nábytek} ~~nábytek~~~~

Společnost
usnulé,

~~Janěk, že se jim líbí jeho starověký ^{nábytek} ~~nábytek~~~~
~~Janěk, že se jim líbí jeho starověký ^{nábytek} ~~nábytek~~~~
~~Janěk, že se jim líbí jeho starověký ^{nábytek} ~~nábytek~~~~
že jsou stoly a židle sice hezké, ale za nic svůj nestojí, ho-
ně vadí jim z měkkého dřeva.

Když Janěk přišel v pondělí ráno, viděl Janěk toho náste-
der. Janěk seděl již na stolem, což jindy nebyvalo, a s úsměvem

tedy

nějaci hosté, aby je pozvala ~~s ním~~ a hned je ~~sebou~~ přivedla. Aby ~~byla~~ ^{byla} nebyl kláskem ~~na oběd~~, musla hned ~~sebou~~ vrát
velký, asi šestikilový džbán na pivo a povídat ho, aby ještě nena-
vral, poněvadž ještě někdy ~~pro~~ pivo přijde.

Nedlouh přivedla slůvko ~~sebou~~ od Nivaldu jediné tři hosty
Byl to hajný, švec a krejčí a všichni byli pravé typy svého
povolání. Hajný se švecem nebyl Náškovými hosty poprvé, a proto
věděli, co je čeka, ale krejčí, ~~kteří~~ ^{kteří} v Náška nikdy na návštěvě
ještě nebyl, myslil, že byl pozván jen na malou sousedskou be-
sedu. Když již vypili několik „dřevácků“ piva a slušný ~~pro~~
~~stánek~~ ^{stánek} líčení, ~~kteří~~ ^{kteří} nival Nášek stále doma v káskě, chtěl jít
krejčí domů, a ~~proto~~ se začal loučit. Nášek ho koblíval, ~~domluvo-~~
~~val~~ mu, aby ještě kůstal, ale krejčí již cítil, že má ^{doz} „abovat“ a
mrad se ~~oal~~ ^{oal} špatného přivítání doma, nechtěl se mechat na žádnou
cenu koblívat. Nášek nikdy nemohl odpoví a byl vždy nedůvěřivý,
odmlouval-li mu někdo ^{Tentokrát} dopálil se ~~po~~ ^{po} ~~maných~~ ^{maných} ~~pokusech~~ ^{pokusech} krejčího
ještě koblívat, sebral s Olmou Morning, který měl při kuce u své
postele a namířil na krejčího: „Přísmařjá, koudo, nikam ne-
půjdeš, a ~~to~~ ^{to} tady kůstaněš a chlastat budeš!“

Mrkajci klesl, sedl si a vzdal se svého bsudu. Bil jar duha a
 Hlášer — měl nase jedinou helenou ~~Handu~~ prinu.

*

I nastávájí zimou dostavovaly se stále víc a více přibíma-
 ky Hláškovy choroby. Nohy jej byly stále víc a ^{přicházelo} ~~dostavalo se~~
 častěji zmrazem. Bolemi nohou pokračoval Hlášer stále na reumatické
 a nověm vyzníval tím, že má krvácející žaludek aspirinem, kte-
 rého ve velkých dávkách užíval proti ~~domnělému~~ reumatismu. Některé
 ho lékové, kterého dříve rád užíval jako hosta, nechtěl povdě-
 je ani vidět ^{mláti} ~~mláti~~ ^{pani} ~~pani~~ ^{duha} ~~duha~~ ^{nebo} ~~nebo~~ ^{ja} ~~ja~~, aby se ^{dal} ~~nechal~~ od
 něho ~~prohlašovali~~. Zahrabal si, alychem před ním mluviti o léčení,
 také o panu Dr. Zaprutěm z Prahy, kterého dříve často znal
 na návštěvách, nechtěl nic slyšet. Přovízel zrušen o jeho návště-
 ně pokračoval na nepřímém ^{von} ~~von~~ ^{na} ~~na jeho chorobu. Vycházel
 již více, ~~domu~~, nejvíce si vyšel před dům a dělal si plauy,
 jaké ~~okolo domu~~ ^{tam} ~~okolo domu~~ vysávi na jaře květinami. Že by byl nemocný,
 nepřipustil si vůbec. ~~na~~ ~~na~~.~~

Poslední jeho výlet byl v polovině listopadu do blízké vesni-
 ce Dolního Města o posvicenském pondělku. V ^{del von} ~~Dolním Měste~~ měl ně-

krevi známých, které chtějí skatit a mimo to, když se dypředeš,
 že od nás a dipina se tam chystá větší společnost, tím více si umí
 nedat se udělat. ^{mamí, jemu, to provolá}
 ml, že tam musí jet také. Švinka prosila Mařku, aby křstal do
 mo, že si ublíží na zdraví, a také já jsem se smávil Mařku
 přelustit, aby nikam nejedil. Věty to nic platné, musel jsem
 objednat povoz a to všechno jsem jel. (Mařka, Švinka a já.) Mařka jsem
 musel takhle vynešit na lůžek a přivazs byla dosti velká rima,
 důkladně jsem ho zabalil.

Mařka ani tehdy nepustil jeho nápady. Přijeli jsme
 do Dolního Města a přihřdli jsme la kadm' hospodě, kde byla posvi-
 censká rábava, když Mařek poměl křm'nu, aby nastavit. Dole-
 sel se stát a když se mu to nedarilo, pomohl jsem mu se
 šurou a aby nepadl, podpírali jsme ho. Nak tak stál na lůžce,
 motal dělat svojí ^{malou} potřebu. Kiváhu kalem bylo dost a ruma také
 sel vleso skupino děvat, měchajpich la rábavě. Nak děvřta spřiv-
 la Mařkovu výstřednost, dala se na itěh a thumě se smáha.

Mařek z toho měl, jakos se všeho, velikou legraci a vřal
 na děvřaty: "To koubate, holky, co?"
 Z posněm' jsme přihřli v 5 hodin raur, tentokrát všah v po-

Radem i Glaser, pomohou pro balení v mchom se nemohel podle své
chuti posvěcené nábohy šťastně.

*

Glaser polehával nebo posedával a při tom mi diletoval až
do konce roku. V ránočním Dřívím Hodu jít sám prohárel v čerstvém
sněhu přánek od domu a chvil si, jak mu nohy každě naj' dlat
dobrotu. Ké se velice ~~se~~ k té chvilové ale slavné úlevy a vyhradil
si místa prohárování přisinek ve sněhu pro sebe.

O novém roce bylo však již vidět, jak nemoe rychle pokraču-
je, ale Glaser stále o tom nechtěl nic vědět. Vítal své známé, lte-
li' mu přišli blahopřát a když ti byly odcházeri, vidouce jeho bledost,
námahu a těžký dech, robit se na ně. Místní lékař, Dr. Novák, který
na dřívějším poslu přišel neuspodně Glaseho v ránoce navštívit,
byl tentokrát již navolen správcem, ale lékařskému újetěm se Glaser
prokobil teprve až druhý den. ~~Glaser loučně poznal své mamé~~
~~vedrování choroby, ale Bohužel přišel k formám porde.~~

Dřívě Glaser několik měsíců již ničes nefedl a sněd-
něs, všechno rozatě, novidil lékař nejléka' a neatravitelnějn' pokrmu.
Na jeho radu došel jsem do 1 1/2 hod. vzdáleného Slochánova k *

továrnickou Galáně, dobremu lékařem kamarádu, který mi dal pro
něho láhev medu a ke svým výrobkům krabičce dětské mouchy a
ovšemých vloček. Furinka podle návodu lékaře ~~zabývala~~ se dávat
léžkou med a dětskou mouchou, ale lékař si mal z obvyklých jen
na ochutnání a více jí nechtěl. Ovšemých vloček vůbec nepřijal.

Ukříděl den se dostal druhého ledna. Léžer již dýchal jen
s velikou námahou a neklanný důkaz jeho utrpení byl, že poprvé, co
jsem ho znal, nikoho vyjma Furinky u sebe delšího nestupěl. Také mě
si nepochybně kamsal k sobě, ale když jsem viděl, jakým přemáháním
se muow mluví, brzy jsem od něho odcházel. V dopoledne, když se léž-
kou stále víc a více přitěžoval, vdesal jsem telegramy jeho bratru,
Fr. Zaplatilovi, a ~~zapsal~~ s tím, aby okamžitě přijel.

Léžer do té doby ještě ~~ležel~~ ležel u olna na své komínové
převléce na posteli, až teprve ke večeru na stálé ^{ležecké} ~~dobrou~~ ~~pod-~~
lil, abychom přinesli z ložnice postel a uložili ho na ni.

Komí ten den jsem vdesal v 11 hodin^u s malou nadějí
na ^{silný} ~~dobry~~ den, a s tím, že služba pro mě okamžitě přijde, přitěžo-
se léžkou ještě více. Byl jsem vzbuzen v 12.5 hod. ráno a když
jsem došel k léžkou, viděl jsem hned v kuchyni na prvním pokle

všechnu bezmocnost. Hlavoň přecházel kamráčům bez slova po kuchyni,
 Šurínka tlumění plakala a bylo vidět, jak těžko svůj plač tlumí.
 Také nepromidelný a hravý dech, který i ~~skrze~~ ^{skrz} zavřená ^{okna} ~~dveře~~ ^{dveře} do ku-
 chyně, bylo slyšet, masný ~~okor~~, ~~bohužel~~, ~~tě~~ smutné ^{pravidě}, že minuty
 Vlašková řivota jsou již sečteny. Šurínka mi krátce nyláta, ~~že ne~~
~~jak se nemohu v noci chovila~~ ~~nyskytnouti~~ se ~~trápností~~ a ~~trápných~~ ~~neuvol~~ a ~~prosila~~ ~~mě~~, ~~abych~~ ~~něja-~~
~~kyjm~~ ~~způsobem~~ ~~telefonicky~~ ~~vnášimil~~ ~~šachováním~~ ~~do~~ ~~Prahy~~, (~~bratr~~ ~~Vlaš-~~
~~kaiv~~) ~~že~~ ~~Jaroslavův~~ ~~umírá~~.

Byla to těžká ^{veš} ~~práda~~, se 3/4 na 5 hors, a ^{holýž} ~~to~~ ~~to~~ ~~to~~ ~~ještě~~ ~~nebyl~~
 telefon v místě. Nebylo nic jiného, než-li nas dojít k p. Holáň do
 Křehánova, ~~pouevadě~~ ~~on~~ ~~byl~~ ~~nejbližší~~, ~~odkud~~ ~~se~~ ~~mohlo~~ ~~telefonovat~~.
 Udešel jsem ~~prádu~~ ~~brzy~~ ~~po~~ ~~páté~~ ~~hodině~~, ~~abych~~ ~~lmed~~, ~~jakmile~~ ~~světelská~~
~~pošta~~ ~~kač~~ ~~pracovat~~, ~~mohl~~ ~~se~~ ~~vedhat~~ ~~spjit~~ ~~s~~ ~~Prahou~~; ~~pouevadě~~ ~~sp-~~
~~jení~~ ~~vedkem~~ ~~s~~ ~~Prahou~~, ~~mláči~~ ~~v~~ ~~kaunich~~ ~~hodinách~~ ~~byva~~ ~~těžké~~.

Přiznám se, ~~odkud~~ ~~je~~ ~~tehdy~~ ~~show~~ ~~rád~~, bylo těžko hledět
 na koufalství Šurínka. a ~~že~~ ~~to~~ ~~mi~~ ~~míti~~ ~~nyněkku~~, ~~jak~~ ~~bez~~ ~~mocný~~ ~~je~~ ~~čs-~~
~~ne~~ ~~víc~~ ~~blíží~~ ~~se~~ ~~smrti~~. ~~že~~ ~~by~~ ~~na~~ ~~to~~ ~~by~~ ~~vata~~ ~~dala~~ ~~Prava~~, ~~do~~ ~~čtr~~, ~~ja~~,
~~slučka~~ ~~Šurínka~~ ~~a~~ ~~mad~~ ~~všichni~~ ~~Lipničáci~~, ~~kyby~~ ~~chom~~ ~~byli~~ ~~mohl~~ ~~Jaro-~~
~~slavič~~ ~~ku~~ ~~Vlaškov~~ ~~pauci~~!

17. ~~Ulehánova od p. Nkoláre~~ jsem se vrátil kolem desáté hodiny. ^{se utěšoval, že ještě je} stále jsem měl na mysli, že ~~Maškova~~ ^{Maškov} choroba není snad nem' tak těžká a je-li, není-li možný nějaký obrát. ~~Tešil jsem se a věřil~~ jsem to něj, ~~plný nadějí~~ jsem spěchal kět a kati'm, bohužel, již smrt své dílo vykonala.

A sama ~~šipnice~~ jsem potkal dva oběmy se souecku ves-
nice a již z dálky jsem ^{se rozhodl} byl rozhodnut, že se jich nepřim, nevědi-
li, říje-li ještě Mašek. ~~Mašek~~ byl ~~nikde~~ po okolí znám, věděl
jsem tedy, že i ti, které potkám, jeji jisti mají. ~~Už~~ mě otáče
ani nepoznalo. Když došel jsem k oběma oběmím, očekali oni
na moji otáčen a volali: „Víte, co je nového? Mašek umřel..!“

Bylo to ~~nadějí~~ a ~~po možnosti v příznivý obrát~~. ~~Už~~ jsem
uspěchal a nač také? Vidět kouřový obl' šurim? Věděl jsem předem,
že ~~hardé~~ utěcha bude marná a věděl jsem též, že se se utěšova-
ní ani nepoklím. ~~Sam~~ jsem strácel Maškem mnoho a sám jsem
potřeboval utěchy.

Už jsem se vrátil, umřelo již Maška několik kěn.
Šura vypadala jako bez rozumu, ale nejvášněji a nejsladší její
slova nepřivedly Maška k životu. Musela být násilím od jela

mrtvého těla odváděna, aby její řemeslo mohly umýt, a nastávaný terčů
povinnosti přivést ji k ~~rozvaze~~ rozvaze.

Hovor vznikl 3. ledna 1922 v 1/29 hod. ráno a čtvrtý den
jme ho na lipnickém líbivěleu pokračovali. — Předpob svého dobroá
ho Švejka a nedočkali se toho, aby mohl načít nové dílo — „~~Prá~~
líky pana okresního hejtmana“, o kterém se mi jednou důvěrně zmín-
il. —

~~Hovoroval jme o převzetí jeho těla do Prahy na kremaci, ne-
dost však k tomu. Glasův bratr, který přijel 3. ledna odpoledne,
byl úmrtím Jaroslava o pravém slova smyslu radem, pobyl na čipni-
ci jen několik hodin a odešel hned do Prahy zít, aniž by se šel na
Glasa podívat. Viděli jme, že udělal pravdu, když říkal, že by
nesmel podívat na mrtvého Jaroslava a proto jme byli rádi, když
se vrátil do Prahy a vzal na sebe úkol, obstarati vše potřebné
k Glasovu převzetí a spálení. Svůj úkol však ve svém rozdělení
nejak špatně vyřizoval, takže kremaci jme museli vůbec vypu-
stiti z úvahy.~~

~~z Prahy k Glasově d mrtviny přijel Panuška, R. Zapla-
til, paní Dyuková a redaktor Hovos z Tribuny. Red. Hovos i Hovos~~

odejel a tak bylo hodně málo těch starých komorníků, kteří se
přišli s Haškem rozloučit a svou lemovádkou sloužit Haškovi
tím naposledy prokázat. Pan Dr. Zaplatil pomohl mi laskavě
obstarat vše potřebné k pohřbu a poněvadž není na Chiquici po-
hřební ústav a neuskutečňujícím provozem se toto obstarávání zdálo,
museli jsme si některé úkony rozdělit.

Pohřeb konal se v neděli vpoledne a byl na místě po-
měrně skutečně Haška důstojný. Haška doprovázel snoubenec z Lipnické
Haškovy, ať byl jakéhokoliv významu a politického přesvědčení,
a také nikomu nevadilo, že pochovávalme Haška, (předtím bezvěrou
na Chiquici,) do kostelního kuta na hřbitovní poli, kde nám by-
lo farnou milostivě dovoleno pro Haška ^{dal} vykopat hrob.
Daleko okolo lipnické bylo neobyčejně zastoupeno a přivodeno, kterým
šel na Haškovu kaluž, nyní má se říci přivod o lipnickém
obklopení u Bratru těle. Sta a sta lidí doprovázelo toho mladého
Haška a mnozí z nich se nechtěli, že poprvé na Chiquici navští-
jí při pohřbu kůru s hostelůkem, ~~to~~ ^{to} nebyl Hašek sebrat.

Další s Haškou v těle ~~to~~ z domu a na hřbitov volně
člověčí dokola, tehdejší vzdělavatel lipnického folkloru učitel Mareš

rozkláel se nad hroben upínání a jmenem všech s dobrým a platným
Hrobenem a zřevádný vobv škola kapil Hrobeni napředy -
šipnice udala Narmam Hrobeni nad jeho hroben postu, jak uně-
la nejlepší a ukázala tím, jak Hroben byl milován, vážen a
těžen z jejího středu stráčen.

Vin pátý rok vopřívá na lipnickém hřbitově a rapo-
ment. Hroben se o Hrobeni říká, pít' snad o něm i ti, kteří ~~ji~~
ho na jeho místa vůbec nemohli a museli se teď ještě snad ani
novi, kdy a kde Hroben zemřel. Snadli bude dobře, potěšim-li alespoň
Hrobenem čtenářům, že dnes, kdy Hrobenovo dílo probíjí se šťastně
světlem, kteří on v těmém sousedství těch nejchudších a nejubožejších
sebevrahů, kteří byli pochováni v rohu u lidí jen proto, poněvadž
pro nich nic nebylo, nebo neměli jejich pozůstatí dosti peněz, aby
je mohli nechat pochovat do středu hřbitova mezi ostatním těly.

O hrob Narmama Hrobeni pečuje dnes podle svých sil jedině
d'ura a doufejme, že se jí podobní hroby uchováti do té doby, až
národ rozhodne, je-li Hroben ^{hroben} jeho úcty, pamětních desek a
Hroben!

Přirodně počkejme, až se řekne církvi!